

Το ΕΚΚΕ για την επέτειο της Οκτωβριανής Επανάστασης

Η **Οκτωβριανή Επανάσταση** υπήρξε μια μεγάλη εποποιία στην οποία βρήκαν τη δικαίωσή τους οι εξεγέρσεις και επαναστάσεις παρ' όλες τις θυσίες για την οικοδόμηση μιας νέας κοινωνίας, χωρίς εκμετάλλευση, σαν αυτή που βιώνουν σήμερα οι εργαζόμενοι στη χώρα μας και αλλού. Αυτό το έπος ενέπνευσε την εργατική τάξη και τους λαούς σε όλο τον κόσμο, αποτέλεσε σημείο αναφοράς των κολασμένων όλου του κόσμου, ανοίγοντας μια ολόκληρη εποχή επαναστάσεων που απείλησαν την καπιταλιστική κοινωνία.

Ήταν ο **Μεγάλος Οκτώβρης** και οι αγώνες των εργαζομένων που ανάγκαζε τις κυρίαρχες τάξεις να παρέχουν ορισμένα πολιτικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα όπως το 8ωρο, η ασφάλιση, οι συντάξεις και άλλες κοινωνικές παροχές. Ήταν η χώρα του Οκτώβρη που συνέτριψε το φασιστικό άξονα στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ανοίγοντας το δρόμο σε μια σειρά επαναστάσεις και απελευθερωτικά κινήματα, στην κατάρρευση της αποικιοκρατίας.

Ήταν η χώρα του Οκτώβρη που εδραιώθηκε με αιματηρούς σκληρούς αγώνες:

Στον στρατιωτικό τομέα:

1. Αντιμετωπίζοντας την αντίδραση των εκμεταλλευτριών τάξεων.
2. Αντιμετωπίζοντας την ιμπεριαλιστική επέμβαση για το πνίξιμο της επανάστασης και τα εκστρατευτικά σώματα 15 χωρών, μεταξύ των οποίων και του ελληνικού εκστρατευτικού σώματος.
3. Αντιμετωπίζοντας τους Γερμανούς και τους συμμάχους τους.

Στον τομέα της παραγωγής:

- Με τιτάνια προσπάθεια ανοικοδόμησης μιας διαλυμένης από τον Παγκόσμιο και τον εμφύλιο πόλεμο παραγωγής και οικονομίας.

Στον τομέα της κοινωνίας:

- Με το χτύπημα του αναλφαβητισμού, της αναδιαπαιδαγώγησης της νέας βάρδιας της Ε.Τ, αφού η παλιά «φρουρά» χάθηκε στον εμφύλιο και την ξένη επέμβαση, η κατάργηση της ανεργίας, η διασφάλιση της μόνιμης και σταθερής εργασίας, η κατάκτηση του 8ωρου και το πέρασμα στο 7ωρο, 6ωρο, πενθήμερο. Η παιδεία, η υγεία, η κοινωνική προστασία, ο πολιτισμός, ήταν αγαθά εξασφαλισμένα και δωρεάν για όλους.

Γι' αυτό κι ενώ έχουν περάσει τόσα χρόνια από την κατάρρευση των εκφυλισμένων καθεστώτων του λεγόμενου «υπαρκτού σοσιαλισμού» οι κυρίαρχοι του σημερινού κόσμου μιλούν για ένα «λάθος της ιστορίας», που ήταν καταδικασμένο από μιας αρχής να αποτύχει. Τόσο είναι το μένος τους, που η Ε.Ε διαθέτει ειδικό κονδύλι για μια εκστρατεία συκοφάντησης του κομμουνισμού που θα τον ταυτίζει με το φασισμό, όπως είδαμε πρόσφατα στην αντικομμουνιστική φιέστα της εσθονικής προεδρίας της Ε.Ε, όχι τυχαία στην επέτειο των 100 χρόνων από την Οκτωβριανή Επανάσταση.

Γνωρίζουν τα αστικά επιτελεία ότι η υποχώρηση του εργατικού κινήματος δε θα κρατήσει για πάντα. Γνωρίζουν ότι το εργατικό κίνημα παλεύει να ανασυνταχθεί. Ότι ο όρος ώστε η αντικαπιταλιστική-αντιιμπεριαλιστική πάλη να έχει σταθερότητα και προοπτική είναι να συνδεθεί με το ζήτημα της κατάκτησης της εξουσίας, εξετάζοντας με νηφαλιότητα και αξιολογώντας την πρώτη προσπάθεια οικοδόμησης του σοσιαλισμού.

Έτσι τρέμοντας οι απανταχού αστοί και οι κολαούζοι τους, τόσα χρόνια μετά τα μηνύματα του Οκτώβρη, προσπαθούν να τον συκοφαντήσουν, να τα θολώσουν, να τα κάνουν ακίνδυνα. Έχει λοιπόν τεράστια σημασία από ποια μεριά θα ταχθεί κανείς στην προσπάθειά του να δει κριτικά αυτοκριτικά τη πορεία της επανάστασης, όχι μόνο για να αποκαλύψει αδυναμίες και λάθη, αλλά και για να μη μηδενίσει κοσμοϊστορικές επιτυχίες και κατακτήσεις που θέλουν με κάθε τρόπο να πνίξουν και να αποσιωπήσουν οι καταπιεστές και οι εκμεταλλευτές των λαών.

Καθώς σήμερα η αναγκαιότητα και επικαιρότητα του σοσιαλισμού προβάλλει ακόμα πιο επιτακτικά, δε μπορεί να μιλάμε γενικά και αφηρημένα για κάποιο όραμα χωρίς να απαντάμε στο γιατί ανακόπηκε η πορεία του. Ήταν αναπόφευκτη αυτή η εξέλιξη; Σε ποιούς παράγοντες οφειλόταν; Αυτή είναι μια συζήτηση που οφείλουμε να κάνουμε με ειλικρίνεια στους κόλπους της αριστεράς, πολλώ δε μάλλον που αυτή η συζήτηση γίνεται και ερήμην της αριστεράς με μοναδικό σκοπό τη συκοφάντηση των εργατικών κατακτήσεων. Γι' αυτό το λόγο και επίσης λόγω της πολύχρονης αντεπαναστατικής πορείας, που ακολουθήθηκε κατά την παλινόρθωση του καπιταλισμού – με καθοριστική τομή το 20ό συνέδριο του ΚΚΣΕ – αποκορύφωμα της οποίας υπήρξε η Περεστρόικα και η πτώση του τείχους και όχι απλά μια στροφή της ιστορίας κάποια στιγμή.

Η συζήτηση αυτή στην αριστερά γίνεται πολύ συχνά με αφορισμούς και με τρόπο διχαστικό που δε βοηθάει στην σωστή αποτίμηση των γεγονότων, των κατακτήσεων, των λαθών και των σωστών.

Επίσης είναι μια συζήτηση, η οποία δε γίνεται για ακαδημαϊκούς σκοπούς, αλλά προκειμένου να καταλάβουμε και να αλλάξουμε τον κόσμο και επομένως είναι μια συζήτηση κυρίως για το σήμερα.

Η φετινή επέτειος των 100 χρόνων από τον Οκτώβρη του '17 μας βρίσκει σε διεθνές επίπεδο σε έναν ανταγωνισμό ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που διαρκώς οξύνεται και κλιμακώνεται σε κάθε γωνιά της γης, εγκυμονώντας τρομακτικούς κινδύνους για την ανθρωπότητα.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δε ξεφεύγει ούτε βήμα από τις επιταγές ΗΠΑ-NATO-ΕΕ. Η συνεργασία του αντιδραστικού άξονα Ελλάδα-Κύπρου-Ισραήλ-Αιγύπτου είναι αγαστή, ενώ ο Τσίπρας τονίζει ότι ο στόχος της ελληνικής κυβέρνησης είναι να γίνει η Ελλάδα διαμετακομιστικό ενεργειακό κέντρο του ισραηλινού και του κυπριακού φυσικού αερίου. Αυτό συμβαίνει με τις ευλογίες των ΗΠΑ και της Ε.Ε, προκειμένου η Ε.Ε να “ανεξαρτητοποιηθεί” από το φυσικό αέριο της Ρωσίας. Τα δεδομένα αλλάζουν, σε ένα πλαίσιο ευρύτερων ανακατατάξεων, με τα ισχυρότερα ιμπεριαλιστικά κέντρα του πλανήτη να διατηρούν έντονο ενδιαφέρον για την περιφέρεια, με έντονη τη συζήτηση για την επαναξιολόγηση διαφόρων λυκοσυμμαχιών, με διαρκείς στρατιωτικές και οικονομικές εξελίξεις σε όλο τον άξονα που συνδέει Μέση ΑΝΑΤΟΛΗ – Ανατολική Μεσόγειο και Περσικό Κόλπο-Βόρειο Αφρική.

Σε αυτό το κάδρο δε μας διαφεύγει ο ρόλος της Αμερικάνικης βάσης στη Σούδα, η παράταση της ετήσιας συμφωνίας που διέπει το καθεστώς της σε πενταετές. Στο πλαίσιο της πολεμικής δράσης του NATO στην Νοτιοανατολική Μεσόγειο, δεν αφήνουν απέξω ούτε τη μεταφορά πυρηνικών κεφαλών σε Ελληνικό έδαφος όπως στον Άραξο. Στο ρόλο του πρώτου βιολιού της Ελλάδας στα σχέδια των ΗΠΑ-Ε.Ε στην περιοχή των Δυτικών Βαλκανίων: προωθείται συνεργασία σε τομείς όπως η Ενέργεια, οι Μεταφορές, η Διαχείριση Κρίσεων, η ασφάλεια, η προσφυγική κρίση και για πολύ μεγάλα έργα στην περιοχή μας όπως ο αγωγός ΤΑΠ, ο κάθετος διάδρομος IGB, οι αγωγοί από την ανατολική Μεσόγειο, οι σιδηροδρομικές διασυνδέσεις Θεσσαλονίκη-Βελιγράδι, Θεσσαλονίκη-Ρούσσε και Βουκουρέστι. Η κατάσταση επιδεινώνεται

ραγδαία από τις συμφωνίες της κυβέρνησης στις ΗΠΑ. Την ώρα που κόβονται εργασιακά δικαιώματα και μισθοί, επεκτείνεται η φτωχοποίηση και εξαθλίωση, κλείνουν συμφωνία 2,5 δις ευρώ για νέες “αγορές του αιώνα”, ενώ μετατρέπουν τη χώρα σε μια εκτεταμένη βάση-ορμητήριο για τις πολεμικές επιχειρήσεις και τα ιμπεριαλιστικά σχέδια και αναπόφευκτα σε χώρα στόχο στις πολεμικές αντιπαραθέσεις και ανταγωνισμούς με μεγάλους κινδύνους για το λαό. Αυτή είναι η “γεωστρατηγική αναβάθμιση” του Τσίπρα και της κυβέρνησής του.

Στο εσωτερικό της χώρας συνεχίζονται οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις προς όφελος των δανειστών και του κεφαλαίου. Η κυβέρνηση ήδη έχει συμφωνήσει και προωθεί προς ψήφιση: τον αντιαπεργιακό νόμο, την αντεργατική προώθηση της αξιολόγησης δομών και εργαζομένων σε όλο το δημόσιο, τις αντιδραστικές αλλαγές στην εκπαίδευση, με έμφαση στις αλλαγές στο Λύκειο (ΓΕΛ και ΕΠΑΛ), την επιτάχυνση των αντιασφαλιστικών αναδιαρθρώσεων για πιο γρήγορη εφαρμογή των μέτρων, για παραπέρα μεγάλη και άμεση μείωση των συντάξεων, περικοπές προνοιακών και οικογενειακών επιδομάτων, νέα μέτρα ενίσχυσης της φοροληλασίας. Το νέο “success story” της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, της Ε.Ε του ΔΝΤ, και του ΣΕΒ περιλαμβάνει και άλλα νέα μέτρα όπως η ουσιαστική κατάργηση των κλαδικών συμβάσεων, αθρόες ιδιωτικοποιήσεις ειδικά στην ενέργεια, η προώθηση των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών λαϊκής κατοικίας, η επέκταση της επισφαλούς προσωρινής εργασίας, η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας. Ο ΣΕΒ ευθαρσώς προτείνει συμβάσεις “μηδενικών ωρών” κι μισθούς με κουπόνια. Αποδεικνύεται για άλλη μια φορά ότι τα μέτρα τόνωσης της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του κεφαλαίου ισοδυναμούν με νέα βάρη και χειροτέρευση της δουλειάς και της ζωής των εργαζομένων και του λαού. Η θηλιά των δημοσιονομικών πλεονασμάτων 3,5% μέχρι το 2023 και 2% μέχρι το 2060 σημαίνουν μνημόνια, μέτρα, και επιτροπεία δίχως τέλος.

Αν η λάμψη του Οκτώβρη μπορούσε να φωτίσει το τί να κάνουμε στο σήμερα, η κοινή λογική επιτάσσει την ανασυγκρότηση του εργατικού και λαϊκού μας κινήματος σε κατεύθυνση αντι-Ε.Ε, αντιδιαχειριστική, αντικαπιταλιστική, αντιιμπεριαλιστική με τους εργαζόμενους στο τιμόνι για το σοσιαλισμό και το κομμουνισμό της εποχής μας. Σημαίνει να δυναμώσει ένα πλατύ αντιιμπεριαλιστικό και αντιπολεμικό κίνημα στη χώρα μας και σημαίνει πρόγραμμα κοινής δράσης ενάντια στα νέα μέτρα που προστίθενται στα παλιά και συνολικά ενάντια στη βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική για τη ρήξη και την ανατροπή τους. Οι πολύμορφοι αγώνες που ήδη αναπτύσσονται δείχνουν ότι είναι εφικτό να υπάρξουν πολύμορφες κινητοποιήσεις για την ανατροπή της επίθεσης στους εργαζόμενους και στη νεολαία. Ενάντια στη λογική της αναμονής που καλλιεργεί ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός χρειάζεται σταθερά και οργανωμένα να συντονίσουμε το βηματισμό μας. **Να βαδίσουν μαζί** όλες οι επαναστατικές, αριστερές και κομμουνιστικές δυνάμεις στη χώρα. Να δράσουμε από κοινού σε σωματεία, γειτονιές και μέτωπα. Να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις να βγει ξανά στο προσκήνιο ο κόσμος της δουλειάς, της νεολαίας, της ανεργίας, του λαού. Μόνο οι αποφασιστικοί αγώνες ενάντια στη βάρβαρη αντιλαϊκή και επικίνδυνη πολιτική κεφαλαίου - Ε.Ε. - ΔΝΤ μπορεί να φέρει αποτελέσματα, να ανακόψει την επίθεση και να φέρει νίκες.

Η Οκτωβριανή Επανάσταση είναι ένας φάρος για τους κολασμένους όλης της γης. Παρότι ηττήθηκε, δε χάθηκε. Έχει αφήσει ανεξίτηλα τα ίχνη της στην ιστορική μνήμη, τη κοινωνική συνείδηση και το σύγχρονο είναι της παγκόσμιας εργατικής τάξης και των λαών. **Η λάμψη της θα είναι αιώνια και ακόμα μεγαλύτερη η πείρα και η γνώση για τις κοινωνικές επαναστάσεις της νέας εποχής.**

Επαναστατικό Κομμουνιστικό Κίνημα Ελλάδας